

Det til denne Behandling stillede Ændringsforslag var saalydende:

Forslag af H. P. Hansen, F. Johansen, P. Hansen, Orlif, Kirck:

At Ordene: „oppebæres i Aaret 1852“ forandres til: fremdeles oppebæres fra 1ste Januar 1852 til 31te Marts 1853,

samt at i Overskriften Ordene: skal oppebæres i Aaret 1852 forandres til: fremdeles skal oppebæres fra 1ste Januar 1852 til 31te Marts 1853.

H. P. Hansen: Det Ændringsforslag, som er stillet af 4 Thingets Medlemmer tilligemed mig, er det, som ved Sagens forrige Behandling fandt Understøttelse hos den høitagtede Finantsminister. Det vil sees, at det kun gaaer ud paa at forandre Ordene: „oppebæres i Aaret 1852“ til „fremdeles oppebæres fra 1ste Januar 1852 til 31te Marts 1853“. Denne Termin falder altsaa sammen med Finantsaaret og da Accisen opkræves i Forbindelse med Soldasgifterne, turde det vistnok ogsaa have Meget for sig, hvad enten der nu vil ske en Forandring deri eller ikke, at de Bestemmelser, der maatte tages, da ogsaa blive samtidige med den øvrige Oprævning for Finantsaaret. Jeg troer saaledes at kunne anbefale den lille Forandring, som er foreslaaet, til Antagelse af det ærede Things Medlemmer.

Ungsøgaard: Ja, jeg skal nu ikke nægte, at baade den høitærede Indenrigsminister og den ærede Viceformand (H. P. Hansen) vistnok maae beklage, at der ikke er en 4de Behandling af denne Sag; thi da vilde vi upaatvibelig komme tilbage til Lovudkastet, saaledes som det var fra Begyndelsen (Nei! Jo!) Der er imidlertid efter mit Begreb ikke nogen særlig Grund til at vedtage den Forandring,

som nu er foreslaaet af de 5 ærede Medlemmer af Landstthinget; thi hvis det skulde hælde sig, at de foreløbige Forhandlinger ikke skulde blive tilendebragte til den Tid, da Rigsdagen næste Gang træder sammen, vil der jo slet ikke være Noget iveien for, at vedkommende Minister fremlægger et Forslag til, at den nugældende Lovgivning endnu skal vedblive i 3 Maaneder, eller, hvis det skulde hælde sig, at man ikke engang til den Tid kunde blive færdig, saa for hele det næste Aar. Paa den anden Side skal jeg ikke nægte, at der efter mit Begreb ikke er noget meget Færligt i at vedtage dette Forslag, saaledes som det nu foreligger, da der, saavidt jeg af Motiverne kan skjønne, i den nærmeste Fremtid ikke vil være Andet for end at vedblive at opkræve Afgiften som hidtil, og jeg skal, da dette Forslag er understøttet af begge Ministrene, derfor hverken stemme for eller imod det.

Kirck: Da den ærede Landstthingsmand selv har yttret, at der ikke er nogen Fare ved at tiltræde dette Forslag, havde jeg ogsaa ventet, at han vilde stemme for det.

Ørsted: Med Hensyn til Sagens Realitet skulde jeg være tilbøielig til ikke blot at stemme for den nu foreslaaede Ændring, men og til at have stemt for Lovudkastet, saaledes som det oprindelig var forelagt, thi jeg er aldeles overbevist om, at der ere saamange Vanskeligheder forbundne med den paatænkte Omregulering af den omhandlede Afgift, i Særdeleshed under de mange Forhold, som gjøre det betænkeligt for Tiden at gjøre Forandring i Soldasgifterne, at det vist ikke vil blive anderledes, end at den omhandlede Afgift vil blive gjældende idetmindste endnu i to Aar og maa ske i en længere Tid; men det forekommer mig dog, at Conseqventsen kræver, at Thinget bliver ved det, som engang er vedtaget.